

“ మధురమైన పిల్లలారా - మీరు శివజయంతి పండుగను చాలా వైభవోపేతముగా

(ధూం ధాంగా) జరపాలి. ఇది మీకు చాలా సంతోషకరమైన రోజు.

అందరికీ తండ్రి పరిచయమును ఇవ్వాలి ”

ప్రశ్న:- ఏ పిల్లలు తమకు తామే చాలా నష్టాన్ని కలిగించుకుంటారు? నష్టము ఎప్పుడు వాటిల్లుతుంది?

జవాబు:- ఏ పిల్లలైతే నడుస్తూ నడుస్తూ చదువును వదిలేస్తారో, వారు తమకు తామే చాలా నష్టాన్ని కలిగించుకుంటారు. బాబా రోజూ ఎన్నో వజ్రాలను, రత్నాలను ఇస్తారు. గుహ్యమైన(రహస్యమైన) పాయింట్లు వినిపిస్తారు. కానీ ఎవరైనా ప్రతి రోజూ రెగ్యులర్ గా వినలేదంటే వారికి నష్టము కలుగుతుంది. పాస్ అవ్వలేరు. స్వర్గములో శ్రేష్ఠ చక్రవర్తి పదవిని పోగొట్టుకుంటారు. పదవి భ్రష్టమైపోతుంది.

పాట:- టరాత్రి ప్రయాణికులారా! అలసిపోకండి, ఉదయమనే గమ్మము దూరము లేదు.... (రాత్రికే రావీ.....)

ఓంశాంతి. ఈ రాత్రి, పగలు మనుష్యుల కొరతే. శివబాబాగారికి రాత్రింబవళ్లు లేవు. పగలు రాత్రి, పిల్లలైన మీకు మరియు మనుష్యులకు మాత్రమే. బ్రహ్మ పగలు, బ్రహ్మ రాత్రి అని గాయనముంది. శివుని పగలు, శివుని రాత్రి అని ఎప్పుడూ అనరు. కేవలం ఒక్క బ్రహ్మకే అని కూడా అనరు. ఒక్కరికి మాత్రమే రాత్రి ఉండదు. బ్రహ్మాణుల రాత్రి అని గాయనము చేయబడ్తుంది. ఇప్పుడిది భక్తిమార్గానికి అంత్యమని దానితో పాటు గాఢాంధకారానికి కూడా అంత్యమని మీకు తెలుసు. బ్రహ్మ రాత్రి అయినప్పుడే నేను వస్తానని తండ్రి చెప్తున్నారు. మీరు ఇప్పుడు ఉదయం కొరకు ప్రయాణిస్తున్నారు. ఎప్పుడైతే మీరు వచ్చి బ్రహ్మ సంతానంగా అవుతారో అప్పుడు మిమ్ములను బ్రహ్మాణులని అంటారు. బ్రహ్మాణుల రాత్రి పూర్తి అయ్యి దేవతల పగలు ప్రారంభమౌతుంది. బ్రహ్మాణులే వెళ్లి దేవతలుగా అవుతారు. ఈ యజ్ఞము ద్వారా చాలా గొప్ప మార్పు జరుగుతుంది. పాత ప్రపంచము మారి నూతన ప్రపంచంగా అవుతుంది. కలియుగము పాతది, సత్యయుగము కొత్తది. తర్వాత శ్రేణు 25 శాతము పాతది. ఆ తర్వాత ద్వాపర యుగము 50 శాతము పాతది. యుగము పేరే పరివర్తన అవుతుంది. కలియుగాన్ని అందరూ పాత ప్రపంచమని అంటారు. తండ్రినే ఈశ్వరుడని అంటారు. వారు ఈశ్వరీయ రాజ్యాన్ని స్థాపన చేస్తారు. తండ్రి అంటున్నారు - నేను కల్ప-కల్పము సంగమ యుగములో వస్తాను. సమయమైతే పడ్తుంది కదా. నిజానికిది ఒక్క సెకండు విషయమే కానీ వికర్షలు వినాశమగుటలో సమయము పడ్తుంది. ఎందుకంటే అర్ధకల్పము చేసిన పాప భారము తల పై ఉంది. తండ్రి స్వర్గాన్ని రచిస్తారు. కనుక పిల్లలైన మీరు కూడా స్వర్గానికి అభికారులుగా ఏమో అవుతారు. కానీ తల పైనున్న పాప భారాన్ని దింపుకోవడంలో సమయము పడ్తుంది. యోగము జోడించవలసి వస్తుంది. స్వయాన్ని ఆత్మ అని తప్పకుండా భావించాలి. ఇంతకు ముందు తండ్రి అని అన్నప్పుడు శారీరిక తండ్రి గుర్తు వచ్చేవారు. ఇప్పుడు బాబా అనగానే బుద్ధి పైకి వెళ్లిపోతుంది. మేము ఆత్మలము. ఆత్మిక తండ్రి సంతానమని ప్రపంచములో ఎవ్వరి బుద్ధిలోనూ ఉండదు. మన తండ్రి-దీచరు-గురువు ముగ్గురూ ఆత్మికమైనవారే. స్మృతి కూడా వారినే చేస్తారు. ఇది పాత శరీరము. దీనిని ఎందుకు అలంకరించాలి? కానీ

అంతరికములో ఇప్పుడు మేము వానప్రస్థములో ఉన్నామని భావిస్తారు. అత్తగారి ఇల్లైన నూతన ప్రపంచములోకి వెళ్తున్నాము. చివరిలో ఏమీ ఉండదు. మళ్ళీ మనము వెళ్లి విశ్వాధికారులుగా అవుతాము. ఈ సమయములో పూర్తి ప్రపంచమంతా వనవాసములో ఉన్నట్లుంది. ఎందుకంటే ఇప్పుడు ఈ ప్రపంచములో ఏముంది? ఏమీ లేదు. అత్తగారి ఇల్లున్నప్పుడు(స్వర్గము) వజ్ర వైడూర్యాల మహాళ్ళుండేవి. సకల సంపదలతో నిండి ఉండేది. ఇప్పుడు మళ్ళీ అమ్మగారింటి నుండి అత్తగారింటికి వెళ్ళాలి. ఇప్పుడు మీరు మళ్ళీ ఎవరి వద్దకు వచ్చారు? బాప్ దాదా వద్దకు అని అంటారు. తండ్రి దాదాలో ప్రవేశించారు. దాదా అయితే ఇక్కడి నివాసి. కనుక బాప్ దాదా ఇరువురూ సంయుక్తముగా ఉన్నారు. పరమహిత పరమాత్మ పతితపావనులు. వారి ఆత్మ ఒకవేళ కృష్ణునిలో ఉండి జ్ఞానాన్ని వినిపించి ఉంటే కృష్ణుని కూడా బాప్ దాదా అని అంటారు. కానీ కృష్ణుడిని, బాప్ దాదా అని అనడం శోభించదు. బ్రహ్మనే ప్రజాపిత అని మహిమ చేస్తారు. తండ్రి - ఇది 5 వేల సంవత్సరాల చక్రమని అర్థం చేయించారు. మేము 5 వేల సంవత్సరాల క్రితము కూడా మేము ఈ ప్రదర్శన మీకు చూపించాము, అనంతమైన తండ్రి నుండి వారసత్వము ఎలా తీసుకోవాలో అర్థం చేయించాము అని వ్రాయాలి. ఇప్పటికి 5 వేల సంవత్సరాల క్రితము వలె మేము మళ్ళీ త్రిమూర్తి శివజయంతిని ఆచరిస్తాము(జరుపుతాము). ఈ వాక్యము తప్పకుండా వ్రాయాలి. బాబా ఈ ఆదేశమునిస్తున్నారు. అది పాటించాలి. శివజయంతికి ఏర్పాట్లు చేయాలి. క్రొత్త క్రొత్త విషయాలు చూచి మనుష్యులు ఆశ్చర్యపడ్డారు. చాలా వైభవోపేతంగా జరపాలి, అట్టహాసం చేయాలి. మేము త్రిమూర్తి శివజయంతి పండుగను జరుపుకుంటాము. శేలవు తీసుకుంటాము. శివజయంతి నాడు ఆప్సన్ శేలవు ఉంటుంది. కొందరు చేస్తారు, కొంతమంది చేయరు. ఇది మీకు చాలా గొప్ప పండుగ రోజు. ఎలాగైతే క్రైస్తవులు క్రిస్మస్ జరుపుకుంటారో, చాలా సంతోషంగా జరుపుకుంటారో, అలా మీరిప్పుడు ఈ రోజును జరుపుకోవాలి. చాలా ఖుషీ ఆచరిస్తారు. మేము అనంతమైన తండ్రి నుండి వారసత్వాన్ని తీసుకుంటున్నామని అందరికీ తెలిపించాలి. ఎవరికి తెలుసో వారు ఖుషీగా జరుపుకుంటారు. సెంటర్లలో పరస్పరము కలుస్తారు. ఇక్కడకైతే అందరూ రాలేరు. మనము పుట్టిన రోజును ఆచరిస్తాము. శివబాబాకు మృత్యువైతే కలగజాలదు. శివబాబా ఎలాగైతే వచ్చారో అలాగే వెళ్లిపోతారు. జ్ఞానము పూర్తి అవ్వగానే యుద్ధము ప్రారంభమవుతుంది. ఇక అంతే. వీరికి తమ స్వంత శరీరమైతే లేదు. పిల్లలైన మీరు స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించి పూర్తి ఆత్మాభిమానులుగా అవ్వాలి. ఇందులోనే శ్రమ ఉంది. సత్యయుగములో అయితే ఆత్మాభిమానులుగా ఉంటారు. అక్కడ అకాల మృత్యువులు ఉండవు. ఇక్కడ కూర్చుని కూర్చునే మృత్యువు వచ్చేస్తుంది. హార్డ్ ఫెయిల్ అవుతుంది(ఆగిపోతుంది). ఈశ్వరుని వ్రాత అని అంటారు. కానీ ఇది వాస్తవానికి ఈశ్వర లిఖితము(వ్రాత) కాదు. ఇది శ్రామా లిఖితము అని మీరంటారు. శ్రామాలో వీరి పార్శ్వ అలా ఉండేనది. ఇప్పుడిది ఇనుప యుగము. నూతన ప్రపంచము సువర్ణ యుగంగా ఉండేది. సత్యయుగములోని మహాళ్ళు ఎన్ని వజ్ర వైడూర్యాలతో అలంకరింపబడి ఉంటాయి! అంతులేని ధనముండేది. కానీ దాని పూర్తి వృత్తాంతము(సమాచారము) లేదు. భూకంపాలు మొదలైనవి సంభవించినప్పుడు అన్నీ విరిగిపోయి ముక్కలు ముక్కలై క్రిందకు వెళ్లిపోతాయి. కనుక ఈ విషయాలు బుద్ధితో తెలుసుకోవాలి. ఇది బుద్ధికి భోజనము. మీ బుద్ధి పైకి వెళ్లిపోయింది. రచయితను తెలుసుకోవడం వలన రచనను కూడా తెలుసుకుంటారు. పూర్తి సృష్టి రహస్యమంతా బుద్ధిలో ఉంది.

త్రామాలో శ్రేష్ఠాతి శ్రేష్ఠమైనవారు భగవంతుడు. తర్వాత బ్రహ్మ-విష్ణు-శంకరులు. మనము ఈ ముగ్గురి కర్తవ్యాలను తెలిపించగలము. వీరి పాత్రలేమిటో తెలిపించగలము. జగదంబకు ఎంత పెద్ద మేళా జరుగుతుంది. జగదంబ, జగత్పితలకు పరస్పరము ఏ సంబంధముందో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఎందుకంటే ఇది గుప్తమైన విషయము. తల్లి అయితే ఇక్కడే కూర్చుని ఉంది. ఆమె దత్తత తీసుకోబడింది. అందుకే ఆమె చిత్రాలు తయారయ్యాయి. వారిని జగదంబ అని అంటారు. బ్రహ్మ కూతురు సరస్వతి. భలే తల్లి అని టైటిల్ ఇచ్చారు. కానీ వాస్తవానికి ఆమె బ్రహ్మకు కూతురే. బ్రహ్మకుమారి సరస్వతి అని సంతకము చేసేది. మీరు ఆమెను మమ్మా అని పిలిచేవారు. బ్రహ్మను అమ్మా అని అనడం శోభించదు. ఇది అర్థం చేసుకొని ఇతరులకు అర్థం చేయించేందుకు చాలా విశుద్ధమైన(రిఫైన్) బుద్ధి కావాలి. ఇది గుప్తమైన విషయాలు. మీరు ఎవ్వరి మందిరములోకి వెళ్ళినా వెంటనే వారి కర్తవ్యాలను తెలుసుకుంటారు. గురునానక్ మందిరానికి వెళ్ళినప్పుడు వెంటనే వారు మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తారో తెలపగలరు. వారికి ఏమీ తెలియదు. ఎందుకంటే కల్తాయువును చాలా ఎక్కువగా చేసేశారు. మీరు వర్ణించగలరు. నేను మిమ్ములను ఎలా చదివిస్తానో చూడండి! ఎలా వస్తాను? కృష్ణుని ప్రసక్తే లేదు. గీతా పఠనము చేస్తూ ఉంటారు. ఎవరైనా 18 అధ్యాయాలను గుర్తుంచుకుంటే వారికి చాలా మహిమ జరుగుతుంది. ఒక్క శ్లోకము వినిపిస్తే చాలు, శభాష్, శభాష్!(వాహ్ వాహ్), వీరిలాంటి మహాత్మాలు ఎవ్వరూ లేరు అని అంటారు. ఈ రోజుల్లో లిద్ది సిద్ధులు(క్షుద్ర విద్వులు) కూడా చాలా ఉన్నారు. జాదూ(ఇంద్రజాల) ఆటలను చాలా చూపిస్తారు. ప్రపంచములో చాలా మోసముంది. తండ్రి మీకు చాలా సహజంగా అర్థం చేయిస్తారు. కానీ చదివే వారి పై ఆధారపడి ఉంది. టీచర్లతో ఒకే రకంగా చదివిస్తారు. కానీ కొందరు చదవలేదంటే ఫెయిల్ అవుతారు. ఇది కూడా తప్పకుండా జరగాల్సిందే. పూర్తి రాజధాని అంతా స్థాపనవ్వాలి. మీరు ఈ జ్ఞాన స్నానము చేసి జ్ఞాన మునకలు వేసి ఫలిస్తానోని దేవతగా (పరీగా) అంటే స్వర్గాధికారులుగా అవుతారు. రాత్రికి పగలుకు ఉన్నంత వ్యత్యాసముంది. అక్కడ తత్వాలు కూడా సత్యోప్రధానంగా ఉన్నందున శరీరము కూడా ఆక్కురేట్గా తయారవుతుంది. సహజ సౌందర్యము ఉంటుంది. అది ఈశ్వరుడు స్థాపించిన భూమి. ఇది ఆసులీ భూమి, స్వర్గ-నరకాలలో చాలా తేడా ఉంది. ఇప్పుడు మీ బుద్ధిలో త్రామా ఆదిమధ్యాంతాల రహస్యము నెంబరువారు పురుషార్థానుసారము కూర్చున్నది.

తండ్రి చెప్తున్నారు - పురుషార్థము బాగా చేయండి. పిల్లలు కొత్త కొత్త స్థానాలలో తిరిగి వచ్చేందుకు వెళ్తారు. మంచి మాతలు మొదలైనవారుంటే సర్వీసును పెంచవలసి ఉంటుంది. సెంటర్లకు ఎవరైనా రాకపోతే వారే నష్టపోతారు. ఎవరైనా చదువుకునేందుకు(మురళికి) రాకుంటే వారికి - “మీరు చదవడం లేదు, దీని ద్వారా మీరు చాలా నష్టపోతారు, ప్రతి రోజు చాలా గుప్తమైన పాయింట్లు వెలువడ్తాయి. ఇవి వజ్రాలు, రత్నాలు. మీరు చదవకపోతే పాస్ అవ్వలేరు. ఇంత శ్రేష్ఠమైన స్వర్గ చక్రవర్తి పదవిని పోగొట్టుకుంటారు” అని ఉత్తరము వ్రాయాలి. మురళి అయితే ప్రతి రోజూ వినాలి. ఇటువంటి తండ్రిని వదిలేస్తే ఫెయిల్ అయిపోతామని, తర్వాత చాలా ఏడ్వవలసి వస్తుందని గుర్తుంచుకోండి. రక్త కన్నీరు కారుస్తారు. చదువునైతే ఎప్పుడూ వదలరాదు. ఎంత రెగ్యులర్గా వస్తున్నారో తెలుసుకునేందుకు బాబా రిజిస్టర్ను చూస్తారు. రానివారిని మళ్ళీ హెచ్చరించాలి. చదవకపోతే పదవీ భ్రష్టులైపోతారని శ్రీమతము చెప్తుంది. చాలా నష్టము కలుగుతుంది. ఇలా చదువుకుని వ్రాస్తే

స్కూలును బాగా అభివృద్ధి చేయగలరు. ఎవ్వరూ రాకపోతే వదిలేయుట కాదు. మా విద్యార్థులు ఎక్కువగా పాస్ అవ్వలేదంటే పరువు పోతుందని టీచరుకు చింత ఉంటుంది. మీ సెంటర్లో సర్వీసు తక్కువగా నడుస్తోంది, బహుశా మీరు నిద్రపోతూ ఉండవచ్చని బాబా వ్రాస్తారు కూడా. మంచిది.

మధురాని మధురమైన అపూర్వాపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాపదాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మార్నింగ్

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక శండ్లినమస్తే.

ధారణ కోరకు ముఖ్యసారము :-

1. ఈ పాత శరీరాన్ని అలంకరించుకోరాదు, వనవాసములో ఉంటూ కొత్త ఇంట్లోకి వెళ్లేందుకు ఏర్పాట్లు చేసుకోవాలి.
2. ప్రతి రోజూ జ్ఞాన స్నానం చేయాలి. ఎప్పుడూ చదువును మిస్ చేయరాదు.

వరదానము :- “ జ్ఞాన - యోగాల బలము ద్వారా మాయ శక్తి పై విజయాన్ని ప్రాప్తి చేసుకునే మాయాజీత్, జగత్జీత్ భవ ”

ప్రపంచములో ఇప్పుడు సైన్సుకూ బలము ఉంది, రాజ్యానికి బలము ఉంది, శక్తికి బలము ఉంది, భక్తికి కూడా బలముంది. కానీ మీ వద్ద జ్ఞాన-యోగాల బలముంది. ఇది అన్ని బలాల కంటే శ్రేష్ఠమైనది. ఈ యోగబలము మాయ పై సదా కొరకు విజయులుగా చేస్తుంది. ఈ బలము ముందు మాయ శక్తి ఏమీ పని చేయదు. మాయాజీతులైన ఆత్మలు ఎప్పుడూ స్వప్నములో కూడా ఓడిపోరు. వారి స్వప్నాలు కూడా శక్తిశాలిగా ఉంటాయి. కనుక సదా మేము యోగబలము గల ఆత్మలము, సదా విజయి ఆత్మలుగా ఉన్నాము, ఇక మీదట కూడా విజయి ఆత్మలుగా ఉంటాము అనే స్మృతి ఉండాలి.

సెగ్లర్న్ :- “ కర్మలు ఆచరిస్తూ కర్మ బంధనాల నుండి ముక్తముగా ఉండడమే ఫరిస్తాలుగా అవ్వడం ”

మాతేశ్వరిగారి సుధురస్మై సుహృన్యాలు

పాట :- నయన హీనులకు దారి చూపండి ప్రభూ!.....

ఇప్పుడు మనుష్యులు కనులు లేనివారికి దారి చూపమని ఈ పాట పాడుతూ ఉంటారు. కనుక దారి చూపేవారు ఒక్క పరమాత్మయే. అందుకే కదా వారు పరమాత్ముని పిలుస్తున్నారు. ప్రభూ! దారి చూపండి అంటూ ఇప్పుడు మనుష్యులకు దారి చూపేందుకు నిరాకార పరమాత్మ స్వయంగా తప్పకుండా సాకార రూపంలో రావలసి పడ్తుంది. అప్పుడే కదా స్థూలంగా వచ్చి దారి చూపుతారు. వారు రాకుంటే దారి చూపలేరు. ఇప్పుడు మనుష్యులు ఎవరైతే తికమకపడ్తున్నారో, భ్రమలో ఉన్నారో వారికి దారి కావాలి. అందువలన పరమాత్మను కనులు లేని వారికి దారి చూపండి ప్రభూ! అని పాడ్తారు. వారినే నావికుడని కూడా అంటారు. వారు మనుష్యులను ఆ తీరానికి అనగా

ఈ పంచ తత్వాలతో తయారైన సృష్టి నుండి దాటించి ఆవలి తీరానికి అనగా ఈ పంచ తత్వాలకు ఆవల ఏదైతే ఆరవ తత్వమైన అఖండ జ్యోతి మహాతత్వముందో అందులోకి తీసుకెళ్తారు. కనుక పరమాత్మ కూడా ఆ తీరము నుండి ఈ తీరానికి వచ్చినప్పుడే కదా మనలను తీసుకెళ్లేది. కనుక పరమాత్మ కూడా తన ధామము నుండి రావలసి పడ్తుంది. అందుకే కదా పరమాత్మను నావికుడని అంటారు. ఆ పరమాత్మయే వచ్చి మన బోటును(ఆత్మ రూపీ నావను) ఆవలి తీరానికి తీసుకెళ్తాడు. ఇప్పుడు ఎవరైతే పరమాత్మతో యోగము చేస్తారో వారిని తన వెంట తీసుకెళ్తాడు. ఇక ఎవరైతే మిగిలిపోతారో వారు ధర్మరాజు శిక్షలను అనుభవించి తర్వాత ముక్తులైపోతారు.

2) ముక్త ప్రపంచము నుండి పుష్పాల తోటలోకి(పుష్పాల పై కప్పు గల నీడలోకి) తీసుకెళ్లండి అని పిలుస్తారు. ఇప్పుడు ఈ పిలుపు కేవలం పరమాత్మ కొరకే పిలుస్తారు. మనుష్యులు దుఃఖితులుగా అయినప్పుడు పరమాత్మను స్మృతి చేస్తారు. పరమాత్మా! ఈ ముక్త ప్రపంచము నుండి పుష్పాల ప్రపంచానికి తీసుకెళ్లమని పిలుస్తారు. అందువలన అటువంటి ప్రపంచము కూడా ఒకటి ఉందని నిరూపించబడ్తుంది. ఇప్పుడున్న ఈ ప్రపంచము ముక్తతో నిండి ఉందని మనుష్యులందరికీ తెలుసు. అందువలన మనుష్యులు దుఃఖాన్ని, అశాంతిని ప్రాప్తి చేసుకుంటూ మళ్ళీ పుష్పాల ప్రపంచాన్ని గుర్తు చేసుకుంటున్నారు. కనుక తప్పకుండా అటువంటి ప్రపంచము కూడా ఉంటుంది. ఆ ప్రపంచములోని సంస్కారాలు ఆత్మలో నిండి ఉన్నాయి. ఇప్పుడు మనకు మనము అనుభవించే దుఃఖము, అశాంతి మొదలైనవన్నీ మన కర్మ బంధనాల లెక్కాచారాలని తెలుసు. రాజుల నుండి పేదల వరకు ప్రతి మనుష్యు మాత్రుడు ఈ లెక్కాచారములో పూర్తిగా బంధింపబడి ఉన్నాడు. అందువలన పరమాత్మయే స్వయంగా చెప్పున్నారు - ఇప్పటి ఈ ప్రపంచము కలియుగము. కనుక ఈ ప్రపంచమంతా కర్మబంధనాలతో తయారై ఉంది. ఇంతకు ముందు ఉన్న ప్రపంచము సత్కయుగము. దానిని పుష్పాల ప్రపంచమని అంటారు. అది బంధనాలు లేని జీవన్ముక్తి దేవీ దేవతల రాజ్యము. ఆ ప్రపంచమిప్పుడు లేదు. ఇప్పుడు మనము దేనినైతే జీవన్ముక్తి అంటున్నామో దాని అర్థము - మనము దేహము నుండి ముక్తులుగా ఉన్నామని కాదు, వారికి దేహ భావము లేదని కాదు. వారు దేహములో ఉండినా దుఃఖాన్ని ప్రాప్తి చేసుకోరు. అనగా అక్కడ ఎలాంటి కర్మబంధనాల లెక్కాచారము, వ్యవహారము ఉండదు. వారు శరీరము తీసుకున్నది మొదలు శరీరాన్ని విడిచినంత వరకు(పుట్టినది మొదలు గిట్టిన వరకు) అది మధ్య అంతాలు సుఖాన్నే ప్రాప్తి చేసుకుంటారు. కనుక జీవన్ముక్తి అనగా శరీరములో జీవిస్తూ కర్మాతీతులుగా ఉండడం. ఇప్పుడు ఈ మొత్తం ప్రపంచమంతా 5 వికారాలకు పూర్తిగా వశమై ఉంది. అనగా పూర్తి ప్రపంచమంతా 5 వికారాల నివాసంగా ఉంది. అయితే మనుష్యులలో ఈ 5 భూతాలను జయించగలిగేటంత శక్తి లేదు. ఇటువంటి సమయంలోనే పరమాత్ముడే స్వయంగా వచ్చి మనలను 5 భూతాల నుండి విడిపించి, పురుషార్థము చేయించి అందుకు ప్రొలభంగా భవిష్యత్తులో దేవీదేవతా పదవిని ప్రాప్తి చేయిస్తారు. అచ్చా ఓంశాంతి.

